Η Κρίση στην Περιφέρεια σε τρεις Σκηνές...

Η 14η συνεδρίαση Περιφερειακού Συμβουλίου Κρήτης και το πυρηνελαιουργείο Γιαννούλη στο Νιπιδητό

Οι τρεις πρόσφατες συνεδριάσεις, δυο της επιτροπής περιβάλλοντος (9 και 14/9/11) για το πυρηνελαιουργείο Γιαννούλη στο Νιπιδιτό του Δήμου Μινώα Πεδιάδας και η 14η συνεδρίαση του ΠΣ της 15/9/11, ακτινογραφούν αποκαλυπτικά την κρίση του πολιτικού συστήματος στην Περιφερειακή της διάσταση.

Οι δυνάμεις της διεκπεραίωσης και οι δυνάμεις της καταγγελίας αλληλοσυντηρούνται μέσα από κοντόθωρες θεσμικές προβλέψεις και μέσα από βίαιες φραστικές αντιπαραθέσεις τρώγοντας όσες σάρκες έχουν απομείνει απ' αυτό που λέμε πατρίδα, λογική και δημοκρατία. Τα αυτονόητα, η συνεννόηση, ο έλλογος μη προσχηματικός διάλογος, η αναζήτηση σοβαρών εναλλακτικών λύσεων είναι τραγικά απόντα καθιστώντας την κατάσταση απελπιστική.

Σκηνή 1η. Για την γνωμοδότηση με οριακή πλειοψηφία υπέρ της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων επαναλειτουργίας του πυρηνελαιουργείου χρειάστηκαν συνολικά 5 ώρες συζήτησης σε δυο επεισοδιακές συνεδριάσεις και μια αυτοψία στο χώρο. Στην πλειοψηφία βάρυνε περισσότερο η ανάγκη να χωροθετηθεί το εργοστάσιο στην συγκεκριμένη θέση για να υπάρξει επεξεργασία της πυρήνας καθώς και η ανάγκη να διευκολυνθεί ο επιχειρηματίας. Στην κρίση της βάρυνε λιγότερο η αντίθετη εισήγηση της Υπηρεσίας, η ομόθυμη άρνηση της τοπικής κοινωνίας που εκφράστηκε από το Δήμαρχο Ζαχαρία Καλογεράκη, τοπικούς φορείς και κατοίκους, το γεγονός ότι η μελέτη που υποβλήθηκε ήταν αντίγραφο της παλιάς ενώ το Συμβούλιο της Επικρατείας είχε ζητήσει να εξεταστεί το θέμα από μηδενική βάση, οι επιστημονικές εκθέσεις (ΤΕΕ-ΤΑΚ, Πανεπιστήμιο Πειραιά) που επισήμαιναν την προβληματικότητα της θέσης, το βεβαρημένο παρελθόν της επιχείρησης (σοβαρά ατυχήματα, χιλιάδες τετραγωνικά αυθαιρέτων, συγκρουσιακή σχέση με την τοπική κοινωνία).

Μειοψηφήσαμε με κύρια επιχειρήματα τα εξής:

1. Ο γνωμοδοτικός μας ρόλος επιβάλει αυστηρότητα σε περιπτώσεις σαν κι αυτή όπου τεκμηριώνεται βάσιμα η αμφισβήτηση για την περιβαλλοντικά αποδεκτή επαναλειτουργία του εργοστασίου. Τυχόν θετική γνωμοδότηση διευκολύνει αυτούς που αποφασίζουν να εγκρίνουν έργα βλαπτικά για το περιβάλλον και το αειφόρο μέλλον των τοπικών κοινωνιών που επηρεάζονται.

2. Ο γνωμοδοτικός μας ρόλος επιβάλει συνεκτίμηση των αντιτιθέμενων συμφερόντων και των τεχνοκρατικών εισηγήσεων των υπηρεσιών που πρέπει να λειτουργούν απερίσπαστες από πολιτικές παρεμβάσεις. Η επιχειρηματολογία μας πρέπει να είναι πειστική, να ανοίγει δρόμους διαβαθμιδικής συνεργασίας Δήμων Περιφέρειας με στόχο να καλύψει τα προγραμματικά, χωροταξικά και διοικητικά ελλείμματα.

Σκηνή 2η. Το βασικό θέμα της 14ης συνεδρίασης του ΠΣ ήταν η εκλογή εκπροσώπων για την νεοσύστατη Ένωση Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝ.Π.Ε). Το εκλογικό σύστημα είναι τόσο δημοκρατικό που έχει το εξής αποτέλεσμα για την Κρήτη. Η πλειοψηφούσα παράταξη που εκλέχτηκε με ποσοστό οριακά πάνω από το 50% βγάζει 13 εκπροσώπους ενώ η μειοψηφία εκλέγει αθροιστικά 3 όταν το αντίστοιχο ποσοστό εκλογής ήταν οριακά λίγο κάτω από το 50% για τις μειοψηφούσες παρατάξεις.

Η παράταξη μας στο συγκεκριμένο θέμα συγκρότησε κοινό ψηφοδέλτιο με την παράταξη Ριζοσπαστική Συνεργασία Κρήτης ενώ τα βασικότερα επιχειρήματά μας στη σχετική συζήτηση ήταν τα εξής:

1. Η συγκεκριμένη συνεργασία αποτυπώνει συμβολικά την ανάγκη συνεργασιών και συνεννόησης ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις.

2. Η νέα ΕΝ.Π.Ε. στα χνάρια της παλιάς Ε.Ν.Α.Ε θα έχει ως βασικό στόχο την αναστήλωση του καταρρέοντος πολιτικού συστήματος μέσα από κομματικές περιχαρακώσεις που παραχαράζουν τη θέληση της εκλογικής βάσης σε πλήρη αντίθεση με τις ανάγκες των καιρών που επιβάλλουν στους αυτοδιοικητικούς θεσμούς πρωτοβουλίες για την εξυγίανση του πολιτικού συστήματος.

3. Η ΕΝ.Π.Ε. θα είχε σημαντικό ρόλο αν προσπαθούσε να μελετήσει και να καλύψει τα μεγάλα προγραμματικά, χωροταξικά και διοικητικά κενά που ταλανίζουν την Ελληνική Περιφέρεια. Ο πολυδιαφημισμένος Καλλικράτης προχωρά στα δευτεροβάθμια όργανά του με αυτό τον αντιδημοκρατικό τρόπο εκλογής την ίδια στιγμή που δυο προβλεπόμενες δειλές μεταρρυθμίσεις που θα τόνωναν διαδικασίες διαλόγου, διαβούλευσης, συνεννόησης, προωθητικών συμβιβασμών, η Επιτροπή Περιφερειακής Διαβούλευσης και ο Συμπαραστάτης του Πολίτη έχουν παρά τις ρητές προθεσμίες του Νόμου πεταχτεί στα σκουπίδια.

Σκηνή 3η. Η Περιφέρεια συζητά ζητήματα Παιδείας. Στην αρχή της συνεδρίασης υποβλήθηκε ψήφισμα καταδίκης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης για τα ΑΕΙ από τον Σεραφείμ Ρίζο. Απορρίφθηκε το αίτημα συζήτησης από την πλειοψηφία του Σώματος. Η άποψή μας ήταν να συζητήσουμε οργανωμένα το θέμα της δυνατότητας συμβολής της Περιφέρειας στην αναβάθμιση της Εκπαίδευσης στην Κρήτη. Λίγο αργότερα ομάδα φοιτητών διακόπτει τη συνεδρίαση και ζητά επιτακτικά από το σώμα να καταδικάσει τη μεταρρύθμιση. Εν μέσω έντονων αντεγκλήσεων τοποθετούνται οι επικεφαλής των παρατάξεων. Η κατάσταση εκτονώνεται σταδιακά με την αποχώρηση των φοιτητών.

Στην τοποθέτησή μας επαναδιατυπώσαμε την ανάγκη μιας οργανωμένης συζήτησης με τη συμμετοχή της πρυτανείας και εκπροσώπων των φοιτητών και στόχο τη θετική παρέμβαση τής Περιφέρειας στα εκπαιδευτικά ζητήματα του νησιού. Τονίσαμε την ανάγκη ενός γόνιμου διαλόγου ενώ υπενθυμίσαμε τη βασική μας προεκλογική θέση περί σεβασμού της νομιμότητας. Σε επόμενο θέμα που αφορούσε τις μετακινήσεις μαθητών για τις οποίες ξοδεύεται πακτωλός χρημάτων ετησίως, εξειδικεύσαμε τα παραπάνω ζητώντας ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των ζητημάτων παιδείας (κατασκευή σχολείων, μεταφορά μαθητών, βιβλία, διαδίκτυο κ.λπ.) με υιοθέτηση καλών σχετικών πρακτικών από ευρωπαϊκές περιφέρειες. Μια τέτοια αντιμετώπιση θα αξιοποιούσε σίγουρα αποτελεσματικότερα τους διατιθέμενους πόρους.

Οι παραπάνω σκηνές φαίνονται ασύνδετες αλλά δεν είναι. Τις σκηνοθετούν σε συνεργασία οι διεκπεραιωτικές πλειοψηφίες και οι καταγγέλουσες μειοψηφίες. Κυβερνητικές και αυτοδιοικητικές πρακτικές, όπως ο τρόπος εκλογής της ΕΝ.Π.Ε. αλλά και η γνωμοδότηση για το πυρηνελαιουργείο Γιαννούλη, μέσα από τεχνητές ή οριακές πλειοψηφίες συντηρούν το υπάρχον παράλυτο πολιτικό σύστημα και αγνοούν τοπικές κοινωνίες και επιστημονικές εκθέσεις. Στην ουσία βιάζουν τη δημοκρατία και τροφοδοτούν καταγγελτικές πρακτικές με εξ ίσου βίαια χαρακτηριστικά.

Ένας βασικός λόγος που χρεοκοπεί η χώρα μας είναι γιατί στο νόμισμά της έχουν αποτυπωθεί απ’ τη μια μεριά η βία των δακρυγόνων και των γκλομπς και απ’ την άλλη η βία των πετρών και των γιαουρτιών. Πεποίθησή μας είναι ότι η υπέρβαση της κρίσης προϋποθέτει την υπέρβαση τού άγονου δίπολου διεκπεραίωσης-καταγγελίας με τη βία που το συνοδεύει. Η ελπίδα υπάρχει, αλλά βρίσκεται στα αζήτητα πεδία του διαλόγου, της συνεννόησης, της προσωπικής και συλλογικής ευθύνης, της σοβαρής εναλλακτικής πρότασης, τα οποία πρέπει το ταχύτερο να ανακαλύψουμε.

Αντώνης Ανηψητάκης
Επικεφαλής της ανεξάρτητης περιφερειακής κίνησης πολιτών «Μια Κρήτη, περιβάλλον - άνθρωπος»